Nr 19

Utbildningsutskottets betänkande i anledning av motion om ett forskningspolitiskt handlingsprogram.

Motionen

I motionen 1973: 1266 av herr Fälldin m. fl. (c) hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär att en parlamentarisk utredning tillsätts med uppgift att lägga fram förslag till ett forskningspolitiskt handlingsprogram syftande till att a) förstärka riksdagens insyn i forskningsverksamheten, b) utgöra grundval för riksdagens övergripande beslut i vad gäller prioritering och dimensionering av forskningen, c) underlätta forskningsresultatens utnyttjande av olika intressenter, d) eliminera studerandeantalet som grundval för tilldelning av forskarresurser på olika institutioner samt e) underlätta och stimulera den tvärvetenskapliga forskningen.

Forskningen får allt större betydelse för samhällets sociala, teknologiska och ekonomiska utveckling framhåller motionärerna. Genom utnyttjande av forskningsresultaten förändras samhällsstrukturen och skapas förutsättningar för en förbättrad livsmiljö för människorna. En för samhället utvecklingsfrämjande forskning är angelägen och måste stödjas. Det är vidare enligt motionärernas mening särskilt angeläget att den tvärvetenskapliga forskningen underlättas och stimuleras. En väsentlig fråga är samtidigt i vad mån ett litet land som Sverige skall inrikta forskningsinsatserna på begränsade områden för att där vara i främsta ledet.

Enligt motionen är det nu svårt att få någon egentlig överblick över forskningsinsatserna på olika områden, vilket begränsar möjligheterna att bedöma om den förda forskningspolitiken är förenlig med samhällsintresset på lång sikt. Det framstår inte heller som klart om avvägningen mellan teknisk och annan forskning är den mest lämpliga. Behovet av en aktivare prioritering i vad gäller forskningspolitiken och nödvändigheten av ökade möjligheter för riksdagen att få ett samlat grepp över forskningspolitiken motiverar enligt motionärernas mening att en parlamentarisk utredning tillsätts med uppgift att lägga fram förslag till ett forskningspolitiskt handlingsprogram.

Forskningsrådsutredningen

Utbildningsutskottet behandlade vid 1971 års riksdag i sitt betänkande

1971: 31 ett antal motioner som hade ett gemensamt grundmotiv, nämligen angelägenheten av att de totala forskningsresurserna inom landet utnyttjas så effektivt som möjligt och att forskningsframsteg så snabbt som möjligt förs ut i näringsliv och förvaltning, så att man kan dra nytta av forskningsresultaten. Utskottet framhöll att forskningsråden spelat en stor roll i den statliga forskningspolitiken och måste förutsättas komma att även i fortsättningen vara ett viktigt instrument för statsmakternas styrning av forskningsresurserna till prioriterade områden. På förslag av utskottet gav riksdagen som sin mening till känna för Kungl. Maj:t att i första hand forskningsrådens sammansättning och organisation i övrigt samt befogenheter och ställning i relation till myndigheter och andra instanser som har forskningsansvar borde utredas genom en parlamentariskt sammansatt utredning eller i annan ordning.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallades den 31 maj 1972 sakkunniga för utredning rörande forskningsråden inom utbildningsdepartementets verksamhetsområde (Forskningsrådsutredningen). De sakkunniga skall se över bl. a. forskningsrådens verksamhet, beslutsformer och sammansättning. Översynen skall omfatta även forskningsrådens befogenheter och ställning i relation till bl. a. andra myndigheter och organ som har att planera, stödja eller bedriva forskning samt den nuvarande gränsdragningen mellan forskningsråden. Därvid skall övervägas vilka för- och nackdelar som skulle vara förenade med en mer sammanhållen rådsorganisation. De sakkunniga skall särskilt beakta de samordningsproblem, bl. a. i fråga om finansiering, som de s. k. storprojekten medför, samt de problem för forskningsråden som är förknippade med behovet av tung utrustning. De skall även behandla frågan om rådens sammansättning och därvid överväga i vilka former företrädare för allmänna intressen bör medverka vid rådens avvägningar. Därutöver skall de sakkunniga pröva värdet av den vetenskapliga dokumentationsverksamhet som nu bedrivs samt skälen att för ytterligare någon forskningssektor upprätta ett system för fortlöpande registering av pågående forskning och forskningsresultat.

Granskningspromemoria angående den av staten finansierade forskningsverksamheten

Som led i den löpande förvaltningsrevision riksdagens revisorer har att utföra har inom revisorernas kansli utarbetats en granskningspromemoria angående den av staten finansierade forskningsverksamheten. Promemorian (nr 8/1972), med titeln Den statliga forskningsverksamheten, har remitterats till ett antal myndigheter och organisationer för yttrande. I promemorian har gjorts en sammanfattning av i denna redovisade synpunkter och förslag. Sammanfattningen är intagen som kapitel fem i promemorian och som bilaga fogad till detta betänkande.

Utskottet

Med anledning av det i motionen 1973: 1266 framställda yrkandet om tillkallande av en parlamentariskt sammansatt utredning för utarbetande av ett forskningspolitiskt handlingsprogram bör erinras om att den svenska forskningspolitiken och forskningsorganisationen under den senaste tioårsperioden vid upprepade tillfällen varit föremål för diskussion i riksdagen. Utbildningsutskottet förordade vid 1971 års riksdag i anledning av vissa då framförda motionsyrkanden att i första hand forskningsrådens sammansättning och organisation i övrigt samt befogenheter och ställning i relation till myndigheter och andra instanser som har forskningsansvar utreddes genom en parlamentariskt sammansatt utredning eller i annan ordning. Under våren 1972 tillkallades sju sakkunniga — varav två riksdagsledamöter — för att se över forskningsrådsorganisationen inom utbildningsdepartementets verksamhetsområde.

Med hänsyn till att statens totala utgifter för forskningsändamål uppgår till betydande belopp har riksdagens revisorer beslutat att försöka fastställa utbytet av de statliga forskningsbidragen och att låta undersöka de rutiner som tillämpas vid den fortlöpande bevakningen av de statliga forskningsmedlens användning. Inom revisorernas kansli har som framgår av det föregående utarbetats en granskningspromemoria med titeln Den statliga forskningsverksamheten. Enligt beslut av revisorerna har promemorian remitterats till ett antal myndigheter och organisationer för yttrande. Efter remissbehandlingen avser revisorerna att ta slutlig ställning i ärendet.

Såsom framgår av den i bilaga till detta betänkande intagna sammanfattningen av promemorians synpunkter och förslag behandlas i denna bl. a. följande i motionen 1973: 1266 upptagna huvudfrågor, nämligen hur riksdagen skall kunna ges förbättrad information i forskningsfrågor och därmed bättre förutsättningar för en samlad överblick vid bedömningen av statens insatser på forskningsområdet, hur man bättre skall kunna dra nytta av forskningsresultaten liksom också frågor beträffande den tvärvetenskapliga forskningen. Däremot synes promemorian inte behandla den i motionen diskuterade frågan om forskningsresursernas beroende av tillströmningen av studerande.

Beträffande sistnämnda fråga vill utskottet erinra om att i propositionen 1973: 1 (s. 320) har föredragande statsrådet framhållit att man inte kan räkna med att det skall vara möjligt att låta enbart tillströmningen av studerande bestämma omfattningen av de resurser som skall ställas till förfogande för forskarutbildningen, varför man bör anpassa nyintagningen till forskarutbildning så att antalet studerande bringas i rimlig proportion till de tillgängliga resurserna. Riksdagen har inte funnit anledning till erinran mot vad föredragande statsrådet sålunda anfört (UbU 1973: 8, rskr 1973: 105).

Vad därefter gäller motionen i övrigt kommer frågorna att bli ytterligare belysta genom den pågående remissbehandlingen av förutnämnda granskningspromemoria. Med hänsyn härtill och till det inom forskningsrådsutredningen pågående arbetet bör enligt utskottets mening riksdagen inte i anledning av motionen 1973: 1266 föreslå någon ny utredning. Utskottet anser sålunda att riksdagen bör avslå motionen.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motionen 1973: 1266.

Stockholm den 5 april 1973

På utbildningsutskottets vägnar
STIG ALEMYR

Närvarande vid ärendets slutbehandling: herrar Alemyr (s), Wikström (fp), Larsson i Staffanstorp (c), Mårtensson (s), Richardson (fp), Jönsson i Arlöv (s), Nordstrandh (m), Elmstedt (c), Gustafsson i Barkarby (s), fru Gradin (s), herr Johansson i Skärstad (c), fru Sundberg (m), herrar Berndtson i Linköping (vpk), Sundgren (s) och Nilsson i Norrköping (s).

Reservation

av herrar Wikström (fp), Larsson i Staffanstorp (c), Richardson (fp), Nordstrandh (m), Elmstedt (c), Johansson i Skärstad (c) och fru Sundberg (m) som anser att utskottets yttrande och hemställan bort ha följande lydelse:

Samhällets insatser på forsknings- och utvecklingsområdet har i betydande omfattning ökat under 1950- och 1960-talen. Under tiden 1960—1970 beräknas de statliga utgifterna ha ökat tre à fyra gånger snabbare än tillväxten i bruttonationalprodukten. De totala statliga utgifterna för forskning och utvecklingsarbete uppges i motionen 1973: 1266 för budgetåret 1970/71 till ca 1 400 milj. kr. av en total nationell forskningsbudget på ca 2 500 milj. kr. Yrkandet i nämnda motion måste prövas mot bakgrund av statens totala utgifter för forskningsändamål och forskningens betydelse för samhällsutvecklingen.

Innevarande budgetår uppgår anslagen till forskningsråden inom utbildningsdepartementets verksamhetsområde till sammanlagt drygt 142 milj. kr. Även om denna satsning i och för sig är betydande ger beloppets storlek en antydan om begränsningen av det uppdrag som lämnats forskningsrådsutredningen enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 7 april 1972, då utredningsuppdraget är begränsat att avse forskningsråden inom utbildningsdepartementets verksamhetsområde.

Inom riksdagens revisorers kansli har utarbetats en granskningspromemoria med titeln Den statliga forskningsverksamheten. Enligt beslut av revisorerna har promemorian remitterats till ett antal myndigheter och organisationer för yttrande.

Granskningspromemorian och motionen 1973: 1266 visar båda att väsentliga prioriterings- och insynsfrågor fortfarande är olösta. Forskningsberedningen har inte uppfyllt ställda förväntningar, och underlagen för riksdagens beslut om anvisande av medel för olika forskningsaktiviteter presenteras på ett sådant sätt att en samlad bedömning och prioritering inte är möjlig. Utskottet kan även i övrigt ansluta sig till de uppfattningar som framförts i motionen och anser i likhet med motionärerna att tiden nu är inne att genom en utredning med bred parlamentarisk förankring arbeta fram ett forskningspolitiskt handlingsprogram i enlighet med vad som förordats i motionen 1973: 1266. Utskottet vill för sin del förorda att den sittande forskningsrådsutredningen får vidgade direktiv och i samband därmed ökat parlamentariskt inslag.

Utskottet föreslår att riksdagen som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad utskottet sålunda anfört i anledning av motionen 1973: 1266.

Utskottet hemställer

att riksdagen som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad utskottet i anledning av motionen 1973: 1266 anfört beträffande parlamentarisk utredning för utarbetande av ett forskningspolitiskt handlingsprogram.

Bilaga till UbU 1973: 19

Riksdagens revisorers granskningspromemoria angående den av staten finansierade forskningsverksamheten (nr 8/1972)

Sammanfattning av synpunkter och förslag

I Sverige satsades år 1970 ca 2 500 milj. kr. på forskning och utvecklingsarbete. Av detta belopp beräknas staten ha anvisat drygt hälften, ca 1 400 milj. kr. Omkring 3,6 procent av utgifterna på den statliga driftbudgeten budgetåret 1970/71 avsåg FoU-ändamål. Med hänsyn till att så betydande belopp av statens utgifter går till forskning och utvecklingsarbete har riksdagens revisorer beslutat att försöka fastställa utbytet av de statliga finansiella bidragen till forskningsverksamhet och att undersöka de rutiner som tillämpas vid den fortlöpande bevakningen av forskningsmedlens användning. För detta syfte har som underlag genomförts en mera allmän kartläggning av förhållandena avseende den statligt finansierade forskningsverksamheten.

Utredningsarbetet, som påbörjades under år 1970, bygger i huvudsak på en större enkät till FoU-organ med anslagsfördelande och forskningsutförande uppgifter, på en serie intervjuer med forskare och forskningsadministratörer samt på litteratur, artiklar o. d. som berör de aktuella frågorna.

Utredningen har koncentrerats till följande huvudavsnitt av forskningsverksamheten:

— långsiktig planering, forskningsbehov och förnyelse,
— forskningsmål,
— verksamhetsplanering,
— redovisning, bevakning och värdering,
— organisation samt
— utbyte av forskningsinsatser.

Utredningen har till följd av forskningsområdets storlek och komplexitet måst begränsas till en översiktlig analys. Den har ej gett anledning till andra slutsatser än att den svenska forskningen ligger i nivå med forskningen i andra jämförbara länder i vad avser kvalitet och produktivitet.

På grundval av de iakttagelser som gjorts under utredningsarbetet framläggs dock i det följande vissa förslag, vilka rör frågorna om planering, redovisning, bevakning, värdering och organisation inom området för den statligt finansierade forskningen. I betydande utsträckning har dessa förslag en principiell innebörd och räckvidd, och de synes därför böra bli föremål för närmare överväganden och detaljprövning, innan beslut fattas om konkreta åtgärder. I somliga fall torde de aktualiserade problemen komma att uppmärksammas av nu arbetande utredningar,

i första hand av forskningsrådsutredningen, vilken tillsattes vid en tidpunkt när den förevarande undersökningen var till sina grundläggande delar i huvudsak slutförd.

A. Planering

För en stor del av forskningsresultaten saknas marknadsmässig efterfrågan. Detta motiverar att särskild uppmärksamhet ägnas åt behovsinventering, förnyelse, målformulering och annan planeringsverksamhet för forskningen, såväl på övergripande nivå som på sektorsnivå och lokal nivå. När det gäller verksamhetsplaneringen, som i stor utsträckning avser resursanskaffning, saknas ofta både faktaunderlag och organisatoriska förutsättningar för en effektiv resursplanering.

I enlighet med vad som anförts i det föregående synes under förevarande avsnitt följande förslag böra tas upp till närmare prövning.

1. I linje med de tankegångar som framförts av arbetsgruppen för framtidsforskning bör de svenska forskningsbehoven kartläggas. En sådan kartläggning, baserad på en långsiktig, rullande planering av samhällsverksamheten, bör kunna tjäna som underlag för planering av de statliga forskningsresursernas inriktning och fördelning. Kartläggningen bör utföras för respektive samhällssektorer av särskilt tillsatta kommittéer och arbetsgrupper.
2. Som ett led i kartläggningen av forskningsbehovet inom olika forskningsorgan bör ingå en prövning av pågående, fleråriga forskningsprojekt för utmönstring av mindre angelägna projekt i förhållande till nya projekt. Forskningens förnyelse bör ägnas ökad uppmärksamhet och särskilda åtgärder bör vidtas för att främja denna, både vid planeringen och vid resursfördelningen.
3. För att minska riskerna för onödigt dubbelarbete inom forskningen bör informationen om genomförd, pågående och planerad forskning förbättras dels genom att skyldighet införs för föreståndare för forskningsinstitutioner att låta sammanställa förteckningar över planerade, pågående och slutförda FoU-projekt, dels genom förbättrad allmän information och dokumentation avseende FoU, såsom föreslås under avsnittet redovisning och bevakning. Se vidare punkt B 4.
4. På grundval av ovannämnda kartläggning av forskningsbehoven bör såvitt möjligt fastställas till vilka målområden den statsfinansierade FoU-verksamheten främst bör koncentreras. Detta bör gälla såväl den totala statliga FoU-insatsen som grundforskningsinsatsen.
5. Forskningsverksamheten på universitetens institutioner bör allmänt planeras med en högre grad av målinriktning, t. ex. genom upprättande av forskningsprogram med uppgifter om forskningsinriktning och problemområden samt verksamhetsplan.
6. Åtgärder bör vidtas för att mer effektivt utnyttja det ökade antalet forskare, vilket främst är en följd av universitetsutbildningens utbyggnad.

7. Redovisningen av resursernas användning på huvudändamålen forskning och utbildning vid universitet och högskolor bör förbättras, så att den kan tjäna som underlag för en förbättrad planering och anpassning av universitetens basorganisation till forskningens behov.
8. Moderna system för projektplanering bör i möjligaste mån tillämpas vid universitetsforskningens verksamhetsplanering. Anvisningar bör utarbetas för projektplanering avseende forskningsrådsanslag, varjämte utbildning i projektplanering och projektadministration bör införas som en särskild del av forskarutbildningen.
9. Den nuvarande organisationen för resursanskaffning till universitet och högskolor, som för närvarande handläggs av flera centrala organ, bör ses över för en eventuell decentralisering av hithörande funktioner, såsom närmare föreslås i det följande. Se vidare punkt D 4.

B. Redovisning och bevakning

Forskningsverksamhet finansieras ofta med statliga medel via olika kanaler, direkt och indirekt. Verksamhet som finansieras indirekt, t. ex. via forskningsråden, redovisas och bevakas främst genom rapporter. Bestämmelserna för redovisning och bevakning samt tillämpningen av dessa bestämmelser varierar mellan olika anslagsfördelande organ. Enhetliga bestämmelser saknas för forskningsrådens redogörelser till Kungl. Maj:t. Forskningsstatistik ingår ej i det svenska ordinarie statistikprogrammet. Rådande system för spridningen av vetenskaplig information uppvisar vissa brister. Organisationen och rutinerna för bevakningen av de statliga forskningsmedlens användning synes ej helt tillfredsställande. Arbetet inom forskningsråd och andra anslagsfördelande organ synes huvudsakligen omfatta handläggning av ansökningar om anslag och endast i jämförelsevis liten utsträckning bedömning av forskningsresultat i förhållande till kostnaderna.

I enlighet med vad som anförts i det föregående synes under förevarande avsnitt följande förslag böra tas upp till närmare prövning.

1. Såvitt möjligt mer enhetliga regler, eventuellt i form av standardkontrakt, bör utarbetas och fastställas för statliga forskningsanslag i vad avser villkor för utnyttjande, redovisning av ianspråktagna resurser och uppnådda forskningsresultat. Därmed kan redovisningsarbetet för forskare och organ som använder eller förvaltar forskningsmedel från olika statliga källor underlättas.
2. Enhetliga bestämmelser bör införas beträffande anslagsfördelande organs årsredovisning till Kungl. Maj:t i vad avser innehåll, statistik, ämnesområdesklassificering m. m. och tidpunkt för ingivande av redovisningen. Därmed skulle redovisningens informationsvärde och betydelse för bedömning av forskningsinsatser och forskningsutbyte ökas och kunna läggas till grund för en årlig, till riksdagen ställd berättelse.

3. Statistik över forskningsverksamheten i Sverige, både den totala och den som finansieras med statsmedel, bör sammanställas, åtminstone för de år Sverige tar del i internationell FoU-rapportering. Denna uppgift bör ingå i den ordinarie statistikproduktionen.
4. Organisationen för vetenskaplig information och dokumentation bör ses över för att nå bättre effektivitet och få till stånd mera enhetliga system på detta område. Det synes önskvärt att översynen görs i samverkan på nordisk eller vidare internationell nivå.
5. Mer enhetliga och preciserade dispositionsvillkor bör införas för statliga forskningsanslag. För flerårsanslag bör kontroll av anslagens användning göras minst en gång om året.
6. Organisationen och rutinerna för bevakningen av de statliga forskningsmedlens användning bör ses över. Därvid bör prövas bl. a. ansvarsfördelningen mellan forskningsråd och universitet för bevakningen av forskningsrådsmedlen, formerna för universitetens ADB-redovisning till forskningsråd m. fl. anslagsfördelande organ samt formerna för den ömsesidiga informationen mellan anslagsfördelande organ, forskare, vetenskapliga institutioner och forskningsavnämare.
7. Arbetet i forskningsråden bör utvidgas från att huvudsakligen avse fördelning av forskningsmedel till att i större utsträckning omfatta granskning av forskningsresultat och bedömning av dem i förhållande till kostnaderna.

C. Värdering av forskningsresultat

Det är sällan möjligt att mäta avkastningen av enskilda forskningsprojekt och ange den i monetära termer. För grundforskningsprojekt är det omöjligt. Oftast tvingas man begränsa sig till att värdera forskningsresultat, värdera dem i förhållande till uppsatta mål och insatta resurser. En sådan värdering kan göras efter både inomvetenskapliga och utomvetenskapliga kriterier. Inomvetenskaplig värdering görs nästan alltid, utomvetenskaplig värdering mera sällan. Behovet av värdering av forskning har ökat, vilket inte minst sammanhänger med det ökade antalet storprojekt. Normer och underlag för värdering av forskningsresultat saknas i stor utsträckning. Underlag för en bedömning av den statliga forskningsinsatsen saknas också. Av jämförelser med utlandet och i tiden kan dock utläsas att FoU-verksamheten i Sverige — i förhållande till tillgängliga resurser — ungefär ligger i nivå med den i utvecklingsmässigt jämförbara länder. Under de senaste åren har de svenska FoU-insatser som tar form av patent i Sverige stagnerat på en i förhållande till 1950-talet ungefär oförändrad nivå.

I enlighet med vad som anförts i det föregående synes under förevarande avsnitt följande förslag böra tas upp till närmare prövning.

1. Ökad uppmärksamhet bör ägnas frågan om mätning och värdering av forskningskostnader och forskningsresultat. Avgränsningen av

FoU-verksamhet från annan verksamhet — med hänsyn både till kvantitet och kvalitet — bör göras utifrån enhetliga definitioner för forskningsverksamhet, exempelvis OECD-definitionerna.

2. Pågående verksamhet för att utforma system som innefattar metoder och kriterier för mätning och värdering av forskningsprestationer, t. ex. inom styrelsen för teknisk utveckling, är av väsentlig betydelse för planeringen och värderingen av forskningen och bör därför föras vidare, helst med anknytning till motsvarande arbete på nordisk eller på vidare internationell nivå.
3. Ökad uppmärksamhet bör ägnas frågan om forskarvärdering och förväntade forskningsresultat vid avgörande om resurstilldelning till storprojekt, exempelvis genom införande av någon form av sakkunnigförfarande, eftersom sådana projekt ofta påverkar anslagsramen för forskningsrådsprojekten och beträffande utbytet är mycket beroende av den arbetande forskargruppens kompetens.
4. I syfte att förbättra möjligheterna att få tillförlitliga sammanfattande mått på utbytet av den svenska forskningsverksamheten bör utredas vilka kvantitativa uppgifter (antal vetenskapliga artiklar, patentansökningar etc.) som kan tjäna detta syfte och vilka sammanställningar av sådana uppgifter som erfordras.

D. Forskningsorganisationen

En samlad överblick och bedömning av forskningsverksamheten, som är en förutsättning för en i möjligaste mån rationell avvägning av de statliga resurserna till FoU-området, föreligger knappast med rådande statliga organisation för handläggning av forskningsfrågorna. En på vissa områden långt driven centralisering av resursanskaffningen till universitet och högskolor synes medföra lägre effektivitet än den som skulle kunna uppnås om dessa funktioner låg på lokal nivå. Vissa möjligheter synes förefinnas att genom organisatoriska förändringar öka effektiviteten inom universitetsforskningen och samhällets utbyte av denna.

I enlighet med vad som anförts i det föregående synes under förevarande avsnitt följande förslag böra tas upp till närmare prövning.

1. Som ett medel att ge riksdagen förbättrad information i forskningsfrågor — och därmed bättre förutsättningar för en samlad överblick vid bedömningen av statens insatser på forskningsområdet — bör övervägas om ett forum skall inrättas för närmare samarbete mellan forskningen och riksdagen. En lösning är att hos riksdagen inrätta en motsvarighet till den till Kungl. Maj:t knutna forskningsberedningen. Man kan t. ex. också ombilda forskningsberedningen till ett gemensamt rådgivande organ i forskningsfrågor för Kungl. Maj:t och riksdagen eller ge Sällskapet Riksdagsmän och Forskare en fastare

organisation. I sammanhanget må erinras om Europarådets rekommendationer om inrättande av samarbetsorgan på detta område.

2. Den nuvarande samarbetsdelegationen för forskningsråden bör ersättas med en delegation för grundforskningsfrågor m. m., med uppgift att som samordningsorgan, främst för grundforskningsråden, handlägga ärenden som forskningsplanering, redovisning, bevakning och värdering av forskningsresultat och forskningsverksamhet, statistik-, informations- och dokumentationsfrågor m. m.
3. Statens naturvetenskapliga forskningsråd bör även tilldelas uppgiften att främja den tekniska grundforskningen, som i dag inte har någon naturlig anslagsgivare, då styrelsen för teknisk utveckling numera fått till uppgift att uteslutande främja tillämpad forskning och utvecklingsarbete m. m.
4. Universiteten och högskolorna bör få ett ökat inflytande på resursanskaffningen för sin verksamhet, särskilt i vad avser lokaler och utrustning. Det kan erinras om att riksrevisionsverket i en revisionsrapport föreslagit en översyn av byggnadsstyrelsens funktioner för resursanskaffning.
5. För att öka effektiviteten bör forskningsorganisationen på universitetsområdet förstärkas, t. ex. genom fortsatt inrättande av storinstitutioner.
6. Forskarpersonalens möjligheter att mer odelat ägna sig åt forskning bör ökas, t. ex. genom förenkling av administrationsarbetet och/eller tilldelning av administrativ personal eller genom växling periodvis mellan forskning och undervisning.
7. Samarbetet mellan forskare och samhälle bör förstärkas dels genom att utbyte av personal mellan universitetssektorn och forskningsavnämare underlättas, dels genom att fastare och klarare regler för den s. k. uppdragsforskningen införs.

TRYCKERIBOLAGET IVAR HÆGGSTRÖM AB, STOCKHOLM 1973